

ποταμίω Χίου, τὸ 1858. Ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ριζαρείῳ καὶ ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ¹ αὐτῆς τὸ 1884. Συμπληρώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ, μετὰ τὴν νόμιμον πρὸ τῆς σχολῆς δοκιμασίαν, ἐψηφίσθη τῇ 14 Μαρτίου 1890 ὑφηγητῆς τῆς ἐρμηνείας τῆς Κ. Δ. Δις προταθεὶς ὑπὸ τῆς σχολῆς διὰ τὴν ἔδραν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐρμηνείας τῆς Κ. Δ.², διωρίσθη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1893 τακτικὸς καθηγητῆς. Ἐδίδαξε καὶ ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ (1912—1919). Ἀπέθανε τῇ 19 Νοεμβρίου 1919. Εἶναι ὁ πρῶτος καθηγητῆς τῆς θεολογίας, ὅστις διωρίσθη προτάσει τῆς σχολῆς, κατὰ τὰ διατάγματα τοῦ 1882 καὶ 1883.

15. **Προκόπιος Οἰκονομίδης** (τακτικὸς 1891—1896 καὶ ἔκτοτε ἐπίτιμος μέχρι τοῦ 1902)³. Ἐγεννήθη ἐν χωρίῳ Δουμενὰ τῶν Καλαβρύτων τὸ 1837. Περαιτώσας ἐν Ἀθήναις τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς, συνεπλήρωσε ταύτας ἐν τῇ θεολογικῇ ἀκαδημίᾳ Μόσχας, ὅπου ἔτυχε καὶ πτυχίου, καὶ εἶτα ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ. Ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας, ἐδίδαξε κατ' ἀρχὰς ὡς καθηγητῆς γυμνασίου. Διάκονος ὢν, ἐγένετο τῇ 5 Νοεμβρίου 1880 ὑφηγητῆς τῆς ἱστορίας τῶν δογμάτων καὶ τῇ 11 Δεκεμβρίου 1891, πρεσβύτερος ὢν, διωρίσθη τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος καὶ προσωρινῶς τῆς πατρολογίας καὶ ἀπολογητικῆς⁴. Παρέμεινε τοιοῦτος μέχρι τῆς ἐκλογῆς του ὡς μητροπολίτου Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1896, ὅτε ὀνομάσθη ἐπίτιμος καθηγητῆς. Ὁ Προκόπιος Οἰκονομίδης ἀπέθανε τῇ 4 Ἰουλίου 1902, παρητημένος, λόγῳ τῶν ταραχῶν ὡς ἐκ τῆς μεταφράσεως τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου ἀπὸ τῆς 3 Νοεμβρίου 1901.

16. **Γεώργιος Δέρβος** (τακτικὸς 1897—1923 καὶ ἑμότιμος 1923—1925)⁵. Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1854. Ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ καὶ εἶτα ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ Ἀθηνῶν, ἧς ἐγένετο διδάκτωρ, καὶ ἐν Μονάχῳ. Ἐπανελθὼν, ὀνομάσθη ὑφηγητῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (7/2/1881), μεθ' ἧς διωρίσθη τακτικὸς καθηγητῆς τῆς πατρολογίας καὶ χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας τῇ 20 Δεκεμ-

¹ Μέχρι τοῦ ἔτους 1907 οἱ πτυχιούχοι τῆς θεολογικῆς σχολῆς δὲν ἐλάμβανον τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος, ὡς οἱ τῶν ἄλλων σχολῶν, ἀλλὰ τὸν τοῦ προλήτου· οἱ δὲ βαθμολογούμενοι διὰ σχεδὸν καλῶς τὸν τοῦ τελειοδικαίου. Τὸ πρῶτον δι' ἀποφάσεως τῆς σχολῆς τὸ 1907 ἀπεφασίσθη ἡ ἀπονομὴ τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορος καὶ εἰς τοὺς πτυχιούχους τῆς θεολογίας καὶ πρῶτος λαβὼν αὐτὸν ἦτο ὁ πρῶτος κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐξετασθεὶς νῦν καθηγητῆς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος. Ἐκτοτε καὶ οἱ μέχρι τοῦ 1907 λαβόντες τὸν τίτλον τοῦ προλήτου ὀνομάζονται διδάκτορες, ἐφόσον ὁ παλαιὸς προλήτης ἰσοδυναμεῖ πρὸς διδάκτορα.

² Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ψηφοφορίας (20.4.1892 καὶ 22.3.1893) ἔλαβε ψήφους 3, τῶν καθηγητῶν Παυλίδου, Ρώση καὶ Οἰκονομίδου. Ὁ Κυριακὸς κατὰ μὲν τὴν α' ψηφοφορίαν ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ Παπαγιαννοπούλου, κατὰ δὲ τὴν β' ὑπὲρ τοῦ Δέρβου.

³ «Ἀπάνθισμα» σ. 65—68. «Μ. Ἐ. Ἐ.» 18,748.

⁴ Ἐν ταῖς συνεδρίασι τῆς 4 καὶ τῆς 19 Νοεμβρίου 1891 προετάθη ὁ Προκόπιος Οἰκονομίδης καθηγητῆς διὰ ψήφου 2, τοῦ κοσμητοροῦ Δαμαλά καὶ τοῦ Παυλίδου, κατὰ 2, τοῦ Κυριακοῦ καὶ τοῦ Ρώση, ψηφισάντων τὸν Γ. Δέρβου.

⁵ «Βιογραφίαι» σ. 9—12. Πρβλ. περιοδικὸν «Ἐκκλησία» 16,4,1925. «Μ. Ἐ. Ἐ.» 9,52.

